

NOVÉ ZAČÁTKY?

Dvacátého druhého října, tři dny před posledním zápasem ročníku 2008, ve kterém už Galaxy o nic nešlo, opět David Beckham odešel po tréninku ze hřiště jako první. Za žlutou šňůrou nataženou kolem okraje trávníku se jako dobytčata shlukl půltucet novinářů, a když Beckham dvacet metrů od nich zamířil k bráně, začali ho zahrnovat otázkami.

„Davide, ten odchod do Milána! Můžete se vyjádřit k tomu odchodu do Milána?“

Kapitán Galaxy jim neodpověděl, ale jakmile došel k bráně, stalo se cosi zvláštního. Stál u ní Ryan Maxfield, Beckhamův osobní asistent, který rovněž Beckhamovým často hlídal trojlístek synů. Od stadiónu HDC a kabiny Galaxy dělilo Beckhama parkoviště a zhruba sto padesát metrů veřejného prostranství. Možná se bál, že mu novináři nedají pokoj celou cestu. Možná ho rozzlobilo, že toho dne prosáklly do evropských médií zprávy o jeho tajných námluvách s italským velkoklubem AC Milán, který mu nabízel hostování. Jakmile Beckham k bráně došel, dal se do běhu, až mu špunty kopaček klapaly o asfalt jako koňská kopyta.

Skoro se zdálo, že tak urputně nesprintoval už několik měsíců.

Beckham pádil parkovištěm a jeho poskok uháněl za ním jako pes za míčkem. Nikdo je ale nepronásledoval. Ta scéna byla opravdu velmi nedůstojná - nejslavnější sportovec světa doslova a do písmene prchal před hrstkou novinářů, kteří vůbec neměli v úmyslu ho pronásledovat. Připomínalo to mizerný skeč z grotesek Bennyho Hilla, chyběl už pouze bujarý hudební podkres a zmalovaná krasavice se zkaženými zuby.

Novináři se smáli, ovšem pro Galaxy tahle situace zrovna důvodem ke smíchu nebyla, spíše k obavám, pakliže Beckham signalizoval zájem MLS předčasně opustit. Už několik měsíců si spoluhráči i trenéři v duchu říkali: Co když se Beckham jednoho dne probudí a rozhodne se pro návrat do Evropy? Nebyla náhoda, že o Beckhama usiloval právě AC Milán, tedy klub, do kterého by roku 2007 přestoupil, kdyby se býval neupsal Los Angeles. A co víc: když Beckham v předchozím přípravném období před začátkem MLS

trénoval s anglickým Arsenalem, nikdo se tehdy ještě neobával, že by mohl chtít Galaxy opustit. Měl dům nedaleko Londýna, potřeboval kvůli reprezentačním povinnostem zůstat ve formě a během přípravy za Gunners nikdy nenastoupil. Tentokrát to však bylo něco jiného. V Itálii Beckham žádný dům neměl a milánští funkcionáři prohlašovali, že Beckham v Sérii A oblékne dres slavných *rossoneri*.

Nejhorší ze všeho bylo, že tento vývoj činovnický Galaxy dokonale zaskočil. Rozhovory o hostování v AC Milán, což byl krok zavánějící arogancí, totiž inicioval sám Terry Byrne a vůbec se o nich neobtěžoval informovat klub, se kterým měl Beckham podepsanou smlouvu. „Poprvé jsem se to doslechl dnes,“ přiznal trenér Galaxy Bruce Arena několik minut po Beckhamově úprku před novináři. To ovšem ještě nebylo všechno, co Arena a realizační tým netušili. Arenově prvnímu asistentovi Davu Sarachanovi se v tomtéž týdnu mísily ve tváři úžas s překvapením, když se dozvěděl - ode mě -, že má Beckham ve smlouvě klauzuli, která mu umožňuje odejít z Galaxy po sezóně 2009 jako volný hráč (tedy nikoli po sezóně 2011, jak Beckham, MLS i Galaxy od začátku veřejně tvrdili). Noví trenéři Galaxy tak pomalu zjišťovali to, na co přišel Landon Donovan už dávno: aura tajností, jež Beckhama a 19 Entertainment obklopovala, nejenže v člověku vyvolávala vůči Beckhamovi a jeho manažerům nedůvěru, ale rovněž nutila vytvářet si vlastní úsudek o tom, jak to asi všechno je ve skutečnosti.

„Konspirační teorie zní: Kolik týdnů nebo měsíců už se na tomhle [hostování] pracuje?“ podívoval se Sarachan. „Jaké jsou skutečné motivy v pozadí? Podle toho, co říkal David Brucovi i mně, se chce hlavně udržet v kondici a hrát ve velkém klubu, díky němuž bude nachystaný pro anglickou reprezentaci. Ale není ve hře ještě něco jiného? Nechtějí ho třeba vykoupit? Jsou to všechno spekulace.“

Sarachan se nedomníval, že by chtěl Beckham z Galaxy prchnout, přesto si trenéři uvědomovali, že je kapitán mužstva hluboce frustrovaný. Po jednom z tréninků ke konci sezóny, kdy se Beckhamovi moc nevedlo, si ho Arena pozval k sobě do kanceláře na rozmluvu mezi čtyřma očima. „Myslíš, že kdybys hrál za Manchester United, probíhal by tam trénink takhle?“ zeptal se Arena.

„Asi ne,“ odvětil Beckham. „Ale když jsou k dispozici lepší hráči.“

Arena však nechtěl poslouchat Beckhamovy stesky. Pozoroval ho už několik týdnů a hovořil se svou hvězdou na rovinu. „Podívej, jaký dojem chceš po sobě zanechat?“ zeptal se. „Jsme tady proto, abychom se zlepšovali, a pokud se chceme zlepšovat, potřebujeme lídra. A abychom získali patřičného lídra, musíme trvat na tom, aby se každý ze svého jednání zodpovídal.“ Arena dále

prohlásil, že by si přál, aby si Beckham jako kapitán počíнал aktivněji, aby třeba nováčka jako Mike Muñoz vzal kolem ramen, když něco pokazí, nebo otevřeněji komunikoval s trenéry Galaxy. „Jsi přece kapitán,“ připomněl Arena Beckhamovi. „Chceme znát tvůj názor. Chceme, aby ses zapojil.“ To ale nebylo všechno. Kouč dodal, že podle něj nemá Beckham takovou kondici, jakou by mít měl, což je důsledek únavy a přílišného cestování, byť ne vždy nutného (to se týkalo zejména onoho letu do Číny). Prohlásil, že v tomto směru bude Beckham muset chtět nechtět ubrat.

„Podle mě má na víc, než kolik ukázal,“ vyjádřil se Sarachan, „dolehlo však teď na něj všechno cestování a nedostatečná fyzika. Řekl bych, že i jeho to trápí. Sám sobě člověk lhát nemůže. Mám za to, že je dost upřímný, pokud jde o to, díky čemu se dostal tam, kde je, tedy kromě jeho příhrávek a centrů. Býval to pracant, dřív. Určitě si uvědomuje, že momentálně na takové úrovni není, proto k němu s Bruceem vysíláme sdělení: ‚Pojď, zapracujeme na zlepšení. A kvůli tomu se teď, Davide, některých věcí musíš zříct.‘“ Jedna věc však byla, aby Beckham slíbil, že omezí cestování a bude lepším kapitánem, a druhá, aby tak skutečně učinil. Trenéři věděli, že ho zastihli v nejkritičtější fázi experimentu Beckham a že jeho úspěšnost v Galaxy už může jenom stoupat - ledaže by hostování v Miláně znamenalo, že se Beckham a 19 Entertainment snaží toto spojenectví zcela zlikvidovat.

Při rozhovorech s Beckhamem ponechali trenéři stranou ještě jednu citlivou záležitost: jeho očividně napjatý vztah s Donovanem. Pakliže chtěl klub slavit úspěchy, nemohly se jeho dvě největší hvězdy nadále chovat jako státy, které spolu přerušily diplomatické styky. „Je město pro oba dva dost velké? Můžou koexistovat?“ tázal se Sarachan. „Tohle všechno už jsme slyšeli. Já osobně věřím jenom tomu, co vidím na vlastní oči. A je pravda, že v posledních týdnech to bylo maličko napjaté.“

Popravdě řečeno se Donovan na Beckhama zlobil víc než kdy jindy a nejnovější mediální cirkus ohledně AC Milán byl pro něj poslední kapkou.

Nejlepší americký fotbalista si u oběda tvořeného pizzou s jehněčím a broskvovým salátem ve stylové řecké restauraci Petros v Manhattan Beach usrl rulandského šedého a zhluboka vydechl. Byl čtvrtek, čtyřiaadvacet hodin poté, co se objevily zprávy o hostování Davida Beckhama v Miláně, a Landon Donovan si užíval volno, jelikož Galaxy ten den netrénovali. I když *užíval* možná nebylo vhodné slůvko, protože se cítil prachmizerně. Klubu ještě neskončila zpackaná sezóna, a už se zase hovořilo výhradně o Beckhamově možném odchodu. Donovan byl osobně přesvědčený, že kapitán Galaxy se už v duchu

vytratil před několika týdny. „Mám pocit, že je David evidentně frustrovaný, nešťastný a že to upřímně řečeno všechno považuje za vtip,“ vyjádřil se Donovan, kterému už chyběl jen krůček ke koruně krále ligových střelců. „A taky mi připadá, že postrádá větší úctu vůči tomuhle týmu. Nevidím tady oddanost nebo zápal pro mančaft a to mě znepokojuje.“

Čím déle se Donovan v Beckhamově blízkosti pohyboval, tím častěji se sám sebe ptal: *Co je to vlastně za člověka?* Proč je tak tajnůstkářský, proč se zdráhá o sobě prozradit i ty nezákladnější informace? Důvěřovat tak rezervovanému spoluhráči zkrátka nelze. Donovan si o tom chtěl předešlého dne s Beckhamem promluvit, ale k ničemu to nevedlo.

„Takže ty máš namířeno do Milána?“ zeptal se Donovan.

„Uvidíme,“ odtušil neutrálně Beckham. „Musím se po sezóně nějak udržovat v kondici.“

„Je to krásné město, že jo?“

„Prý ano, ale sám nevím.“

A tím to skončilo. Skřínky měli hned vedle sebe, ale jako by je dělil milión kilometrů.

Ne, řekl si v duchu Donovan, Beckham mnohem jasněji komunikuje činy než slovy. Stále mu nešlo na rozum, proč se Beckham v předchozím týdnu po reprezentačním zápase zdržel v Londýně celé tři dny a odmítl odcestovat do Houstonu, aby spoluhráče povzbudil v nejdůležitějším klání sezóny. Na tom, jestli byl v trestu nebo ne, nezáleží, říkal si Donovan, ani na tom, zda měl od Galaxy svolení. *Vždyť je kapitánem mužstva.* Když se Donovan zeptal Bruce Areny, kde Beckham vězí, kouč nevěděl. Donovan se nestačil divit. Jak to, že trenér nevěděl, kam se Beckham poděl? „V kterém jiném klubu na světě se tohle může stát?“ podívoval se Donovan. „Je to absurdní.“ Pokud se Beckham k týmu nepřipojí do pěti dnů po reprezentačním utkání, říkal si Donovan, měl by dostat pokutu nebo distanc jako kterýkoli jiný hráč, který by něco takového provedl.

„Chceme po něm alespoň to, aby za nás, za náš mančaft dýchal,“ dodával Donovan. „Jenže postupem času se ukazovalo, že tomu tak v mnoha ohledech vždy není - na hřišti i mimo něj. Hraje svou roli to, že vydělává tolik peněz? Ano. Pokud vám platí víc než komukoli jinému v lize, více než *dvojnásobek* než ostatním v lize, očekává se, že dorazíte na každý zápas, ať jste v trestu nebo ne. Ze dorazíte a budete makat na tréninku. Ze dorazíte a budete makat na hřišti. Možná to prostě není lídr, možná to není kapitán, možná v tomhle prostě není dobrý. Budiž. Ale přinejmenším byste měli dorazit a každý den ze sebe vydat maximum. To se však neděje, a proto ta frustrace. A nemyslím si, že bychom žádali příliš. Fakt ne. Zvláště když celou tuhle situaci zapříčinil on.“

Donovan si od začátku přál, aby experiment Beckham fungoval, aby Angličanův příchod přinesl prospěch všem zúčastněným, a v zásadě neviděl důvod, proč by se sezóna 2009 nemohla na hřišti nést ve znamení úspěchů. Ne však v případě, že by se Beckham choval i nadále tak jako v druhé polovině roku 2008. „Když se tu David poprvé objevil, věřil jsem, že je oddaný tomu, co dělá," pokračoval Donovan. „Záleželo mu na tom, aby uspěl. Chtěl, aby se dařilo týmu i lize. Ale pak - a určitě to podle mého souvisí s Ruudovým propuštěním - prostě přehodil v hlavě nějakou páčku a řekl si: ‚Ne ne, už na to kašlu.‘ A podle toho to taky vypadá."

Donovan Beckhamu analogicky přirovnal k atraktivní dívce, se kterou se člověk v dospívání seznámí. První týden s ní každý večer protelefonuje tři hodiny a připadá mu jako naprosto dokonalá partnerka. Jenže krátkodobě dokáže člověka okouzlit kdekdo, domníval se Donovan. „Postupem času se dotyčný vybarví," vysvětloval, „a pak teprve v dobrých i zlých časech zjistíte, jaký doopravdy je." Beckham se podobal krásné středoškolačce, na kterou celý týden v kuse myslíte, abyste nakonec zjistili, že má nějaký vážný nedostatek, kvůli kterému vzkvétající dlouhodobý vztah nepřipadá v úvahu.

Tou dobou už Donovan ani nesouhlasil s názorem „dobrý spoluhráč, ale špatný kapitán", který vůči Beckhamovi zaujímala řada ostatních fotbalistů Galaxy. Na konci ročníku 2008 byl totiž přesvědčený, že Beckham už není ani dobrým spoluhráčem. „Ne, není," prohlašoval Donovan. „Nic takového neukázal. Nedokážu si vybavit nikoho jiného, o kom bych mohl říct, že nebyl dobrým spoluhráčem, že nepředváděl maximální nasazení, že neprojevoval zájem. Jenže u Beckhamu si tím nejsem zrovna jistý. Proto bych řekl, že ne, že jsem u něj neviděl nasazení. A nenapadá mě nikdo jiný, o kom by platilo totéž."

Nejpozoruhodnějším aspektem Donovanova verbálního výpadu vůči Beckhamovi byl způsob, jakým jej podával. Hovořil jako vědec odhalující výsledky pokusu. Žádná zlostná pěna u úst, žádné přísné hrození prstem, dokonce ani zvýšený hlas. Toto bylo něco dočista jiného než adrenalinový pozápasový výlev třeba ve stylu Abela Xaviera. Onoho krásného čtvrtedního odpoledne v Manhattan Beach Donovan během řeči poklidně obědval a upíjel víno. („Máte rád jehněčí? Klidně ochutnejte. Je vážně vynikající.") V jednu chvíli mu zatelefonovala manželka Bianca a krátce spolu hovořili o svých psech. Donovan to vnímal tak, že pouze vyjadřuje své názory na kolegu, jímž je shodou okolností David Beckham. „A upřímně řečeno," vysvětloval, „jsou moje dojmy podložené fakty."

A byl tu další fakt: Donovan netušil, co bude dál. Sám měl možná Galaxy po sezóně opustit a zamířit do mnichovského Bayernu a kdoví, jak vše

dopadne s Beckhamovým hostováním v AC Milán. Uvědomoval si však, že pokud budou oba pokračovat i v ročníku 2009, bude se muset ledacos změnit. „Řekněme, že tady skutečně vydrží ještě tři roky," zamyslel se Donovan. „Pokud tu zůstanu i já, tak nechci, aby to další tři roky mého života běželo jako doposud. To je totiž fakt nanic. Nechci, aby fotbal v mém životě vypadal takhle." Ale co s tím? „Je to i můj problém. Musíme si to nějak vyjasnit, buď přímo s ním, anebo něco podniknu, protože jinak to pořád pojede ve starých kolejích. V danou chvíli je zkrátka takový, jaký je. Ne že by to bylo vždycky špatné, jenže se k tomu musí správně přistupovat, což nebyl náš případ. Pokud takový zůstane, budiž, ať si pak nese následky sám. Ať nehraje. Ať sedí na lavičce. Prostě uslyší, že pokud neprojeví zájem, tak zkrátka hrát nebude."

Byť jeho slova působila hněvivě, stejnou zlost pociťoval Donovan koncem roku 2007 i vůči Aleximu Lalasovi, po skončení sezóny si spolu však upřímně promluvili a vše si vyjasnili. Donovan měl pocit, že lze zachránit i vztah mezi ním a Beckhamem, ovšem jedině tehdy, pokud by se Beckham opět proměnil v toho spoluhráče, který den po reprezentačním utkání ještě toužil nastoupit i za Galaxy. Ovšem vzhledem ke zprávám o jeho hostování v Miláně už možná beztak byly podobné úvahy bezpředmětné. Donovan není hlupák, ví, jak to ve světě fotbalu chodí a také jak fungují Beckham a 19 Entertainment. „Prozatím je to možná jenom hostování," pokračoval Donovan, „ale za dva měsíce třeba odehraje pár zápasů a řekne si: ‚Hergot, tady chci zůstat.'"

Necelou míli od Donovana zasedl téhož odpoledne nad pivem, hamburgery a hranolky v proslulém laciném baru Hangár na Aviation Boulevardu v Manhattan Beach i Alexi Lalas. Ustrojený byl typicky po lalasovsku: na hlavě růžový šátek, na tváři čtyřdenní zrzavé strniště, na sobě obyčejné bílé tričko s výstřihem do V a k tomu obrovské bílé sluneční brýle, jaké na známé fotografii z dob, kdy hudbě vévodil grunge, proslavil Kurt Cobain. „Dalo se dost dobře předvídat, že tyhle dvě velké hvězdy spolu nevyjdou," prohlásil Lalas, když se dozvěděl o Donovanově kritice na Beckhamovu adresu. „Není to snad klasické klišé? Prostě jeden k druhému neměli respekt, nepadli si do oka ani spolu nemluvili. A na hřišti jeden druhého víceméně jenom tolerovali."

Lalas kroutil hlavou a smál se. Už byl zase ve svém živlu, manažerské nesmysly zasedací síně AEG mu ve zpětném zrcátku života zmizely kdesi v dáli. Ze starodávného jukeboxu vyhrávala písnička *I Wanna Be Sedated* od The Ramones. Jelikož už Lalase nespazovala pouta starého zaměstnání, připadal si svobodný a přisvojil si tak v experimentu Beckham roli hlasu pravdy.

Beckhamova kondice? „Donekonečna vykládá o tom, jak nechce vypadnout z formy a jak mu záleží na tom, aby v té formě zůstal," řekl Lalas. „Jsou to všechno jenom kecy, víte? Žádnou formu teď nemá a vůbec nedělal to, co je potřeba, aby se do ní dostal."

Beckhamovo hostování v Miláně? „Nepřekvapilo by mě, kdyby byl tohle začátek Davidova vyvázání ze smlouvy v Galaxy. Navíc by to pro Galaxy bylo to nejlepší, co by je jako klub mohlo potkat. David je skvělý hráč, jenže to tak nějak dospělo do fáze, že to v některých směrech neklape. Galaxy se natolik vzdálili tomu, čím jako fotbalový tým bývali, že jedinou možností, jak znovu obnovit rovnováhu, je provést velikou, zásadní změnu ve stávajícím mužstvu."

Beckhamovi manažeři? „Podívejte, jistých věcí lituju, hluboce třeba toho, že se dopustilo, aby klub převzal někdo jiný a aby do něj pronikly vnější vlivy, které se rozšířily jako nemoc. Já samozřejmě bil na poplach, ale hlavně jsem měl říct: ‚Takhle ne, a pokud ano, tak ne se mnou.‘ Jenže jsem neměl odvahu to udělat."

Lalas se pouze snažil dělat to, čemu věřil. Připadalo mu, že pokud si má kopaná získat v Americe oblibu, potřebuje tento sport baviče, osobnosti, které se dostanou do novinových titulků počínáním na hřišti i mimo něj. A pokud to mělo obnášet, že bude zastávat extrémní stanoviska a nebrat si servítky vůči posvátným krávám vrchnosti - zdravíčko, Davide Beckhame! -, tak beze všeho.

Navíc se rozhodně nedalo říct, že by Lalas na Beckhama pouze plival jed. Coby muž, který měl svého času na starost obchodní operace Galaxy, věděl Lalas lépe než kdokoli jiný, že Beckhamův přestup znamenal jak pro Galaxy, tak pro celou MLS obrovský přínos. Pouze Beckham totiž mohl k americké kopané přitáhnout takovou pozornost, argumentoval Lalas, a v tomto ohledu byl jeho vliv pozitivní a nebylo pochyb, že přetrvá ještě dlouho po jeho odchodu z MLS. Zároveň se však Lalas nedokázal zbavit pocitu, že až příliš mnoho lidí - především jeho manažeři - Beckhamovi dovolovalo, aby se choval jako přerostlé dítě a aby se zřekl odpovědnosti rovněž za debakl Galaxy v ročníku 2008. A něco takového Lalas nehodlal dopustit.

„Davidu Beckhamovi je třiatřicet," pokračoval Lalas. „Má manželku. Má kupu potomků. Není to už dítě. Je chlap. On sám, jeho lidi i lidi po celém světě ho považují za pilíř profesionalismu, za tahouna, za člověka dokonalého charakteru a osobnosti, a to natolik, že býval kapitánem Anglie a je - na vlastní žádost - i kapitánem Los Angeles Galaxy. Proto tady nebudu sedět a nějak ho sanovat."

Lalas začínal zvyšovat hlas. Jen málokteré téma jej dokázalo tak rozpálit jako otázka, zda právě Beckham není zodpovědný za činy svých poradců

z 19 Entertainment, kteří převzali vedení Galaxy a dosadili na trenérskou židli člověka, kterého sami vybrali. Může se snad Beckham od toho, co jeho manažeři způsobili, věrohodně distancovat? Podle Lalase v žádném případě. „Buď jedno, nebo druhé, nic mezi tím,“ argumentoval. „Buďte celou dobu víte, co se děje, a pak byste se měli stydět, protože jste narcisistický, manipulující člověk, anebo jste žil v bublině a jste naprosto naivní a dětin-
ský a tím, že absolutně netušíte, která bije, jste sám potvrdil to nejhorší, co si o vás lidé myslí. A takový má být člověk, po kterém chceme, aby táhl Galaxy? Měl bych se stydět já i všichni ostatní, kteří jsme něco takového dopustili.“

Ne všichni v Galaxy se na Beckhama hněvali. Třeba Alan Gordon chtěl jen vědět, co se děje. Zatímco se hráči v onom týdnu jednou ráno před tréninkem v šatně protahovali, po televizní obrazovce před nimi proběhl titulek stanice ESPN: ZPRÁVY: DAVID BECKHAM ODEJDE NA HOSTOVÁNÍ DO AC MILÁN.

Jak bylo pro Gordona příznačné, nijak se neostýchal zeptat. „Takže ty jdeš do toho Milána nebo co?“ vyhrkl na Beckhama. „A jak jste se dohodli?“

„Ještě to není uzavřené,“ odušil Beckham. „Ale rád bych se kvůli repre udržel v kondici.“

Gordon si Beckhama jako člověka oblíbil a ten pocit byl vzájemný. Na rozdíl od většiny ostatních mladých hráčů v Galaxy se Gordon Beckhama nebál a Angličanovi se pro změnu zamlouvalo Gordonovo neškrobené vystupování i bezstarostný smysl pro humor. O několik týdnů dříve spolu ti dva v hotelovém baru v Kansas City hráli kulečnick, když vtom se jich jakýsi přihlížející zeptal, zda by se rovněž nemohl zapojit do hry. Aniž by Gordon hnul brvou, odpověděl: „V další partičce se ale hraje o milion dolarů. Neva?“ Beckham jenom kroutil hlavou a málem se potrhál smíchy. Popravdě řečeno, když se ti dva spolu sázeli, ať už na tréninku nebo mimo něj, vždycky byla výhra stejná: poražený musel vítězi přinést snídani. „Je to sranda,“ poznamenal Gordon. „Dokážu ho porazit jenom v tom, co nesouvisí s fotbalem.“ A tak Gordon nad Beckhamem vyhrál nejen u kulečnickového stolu v Kansasu, ale také na golfovém hřišti, když spolu v tom týdnu hráli na charitativním turnaji pořádaném Galaxy.

Dobrosrdečnost mezi těmi dvěma fotbalisty rozhodně nebyla hraná. „Víte, kdo je možná nejlepším Davidovým kamarádem v mužstvu?“ nadhodil jeden z Beckhamových spolupracovníků, který se turnaje rovněž zúčastnil. „Alan Gordon.“

Z mnoha důvodů to mělo logiku, zvláště proto, že Gordon neměl nejmenší zájem podílet se na intrikách a napětí panujícím třeba mezi Beckhamem a Donovanem. „To jde úplně mimo mě," prohlásil. „Já se v tomhle týmu jenom snažím udržet, takže na tohle kašlu. Pokud jsem v mančafu a dostávám plat, tak je mi fuk, kdo je s kým rozhádaný."

Popravdě řečeno se Gordon dokázal v kádru držet až pozoruhodně. Arena byl už čtvrtým trenérem Galaxy, který nejenže ponechal Gordona na soupisce, ale dokonce ho i stavěl. Jedním z důvodů byly jeho výkony: navzdory neohrabanému stylu hry se Gordon v ročníku 2008 mohl pochlubit pěti brankami a sedmi gólovými přihrávkami, což byl zvláště na fotbalistu, který často střídal až v průběhu hry, výtečný výsledek. Dalším důvodem byl jeho nízký plat: na třetího útočníka v pořadí, jenž se v MLS neztratil, představovaly 72 504 dolary drobné.

A dalším důvodem bylo, že se z Gordona klubal slibný tahoun. Ukázalo se, že vůdcem kabiny, kterého hledal Lalas (a nyní i Arena) - „ostříleným mazákem", jak říkal Gordon -, by mohl být právě Alan Gordon. Celou sezónu měl pocit, že mladí fotbalisté v mužstvu neprojevují dostatek respektu vůči veteránům středního věku, a to zčásti proto, že Ruud Gullit řadu zkušenějších hráčů hned od začátku posadil na lavičku. „Tihle nováčci před vámi dostávají přednost a vy je máte okřikovat?" podivoval se Gordon. „Takové vztahy jsou divné." Přesto se Gordon nakonec v tom týdnu k jednomu smělému výroku odhodlal. Na zmiňovaném golfovém turnaji totiž hned dvakrát vyhrál soutěž o úder, který přistane nejbližší praporek, ovšem Troy Roberts Gordonovo jméno v případě jedné z výher nahradil z legrace jménem Israela Sesaye, útočníka, který v Galaxy působil druhým rokem. Když se večer ceny udělovaly, Gordon Sesayovi řekl, že ho nechá před zraky všech cenu přebrat, ale pak že mu ji musí odevzdat. To se však nestalo. Druhý den dal Gordon Sesayovi v kabině ultimátum. „Jestli ji ráno nebudu mít na židli, tak tě budu muset zmlátit."

„Asi ho fakt budu muset zmydlit," řekl Gordon večer přítelkyni Sandi. „Protože jsem mu to slíbil. A tak musím dodržet slovo."

Když Sesay druhý den Gordonovi řekl, že už s přítelkyní vyhraný poukaz využili, Gordon skutečně dostal tomu, co řekl: narazil Sesaye na zeď a pak ho nacpal do skříňky. Arenovi se to líbilo a dokonce se o této epizodce zmínil, když k mužstvu v sobotu promlouval. „Pokud něco není v pořádku," řekl trenér svým svěřencům, „potřebujeme hráče, kteří se to nebojí napravit." Mezi fotbalisty rostlo napětí, kdo bude muset Galaxy pro sezónu 2009 opustit - předpokládalo se, že už se do týmu nevrátí Beckham ani Donovan -, ovšem jedním z mála, který měl místo v kádru téměř zaručené, byl Gordon. „Chci tě tady i napřesrok," řekl mu v týdnu Arena. Přesto Gordon věděl, že v MLS

není jisté vůbec nic, zvlášť když ostatní kluby pochopily, jakým by byl při svém platu přínosem, a neustále Galaxy předkládaly nabídky na jeho případnou výměnu.

V říjnu 2008 měl Gordon alespoň jedinou jistotu: experiment Beckhamu život nijak nezměnil. Alespoň ne moc. Možná ho nyní více poznávali lidé na ulici, ale celkově vzato měl pravdu, když si v létě 2007 utahoval z Joesa Cannona, který si myslel, že Beckhamova přítomnost promění kterýkoli večírek Galaxy v mejdan Playboye. Gordonovi připadalo, že jako člověk je pořád úplně stejný. Kromě divoké prominentní party v Torontu během prvního výjezdu s Beckhamem si celé mužstvo už nikdy pohromadě do společnosti znovu nevyrazilo. Ostatně Beckhamovi Galaxy se vůbec nepodobali New Yorku Cosmos v klubu Studio 54. „Když člověk prohrává, tak zrovna nemá náladu jít někam flámovat,“ vysvětloval Gordon. „Všechny ty změny tým opravdu ovlivnily. Mám pocit, že jako mančaft nedržíme při sobě. Když už někam jdeme, je nás jenom pár. A řekl bych, že Davidovi to tak vyhovuje. On takové večery potřebuje, zvlášť po porážce, někam si vyrazit a dát si s pár přáteli pívko.“

Přestože Gordon patřil k přátelům, kteří s Beckhamem chodívali často, byl rovněž výrazným symbolem - jakýmsi antibeckhamem, dá-li se to tak říct, pokud šlo o MLS. Alan Gordon totiž reprezentoval všechny americké fotbalisty, kteří tvořili páteř ligy, kteří spolu soupeřili z lásky ke hře a díky nimž MLS pozvolna stoupala výš i bez pozlátka a humbuku obklopujících Davida Beckhama. Podobně jako mnoho dalších hráčů z MLS byl Gordon dlouhé čtyři roky ochotný vystačit s platem pouhých 30 870 dolarů, žít s nejistotou negarantované smlouvy, nechat si do nohy píchat riskantní kortizonové injekce, bokem si přivydělávat jako trenér mládeže a dokonce si vypůjčit osmnáct set dolarů od přítelkyně, aby se mohl přestěhovat do nového bytu. Přesto Gordon vždy odevzdával maximum, třebaže esteticky zrovna nikoho oslnit nemohl, a tak se z něj na počátku sezóny 2009 měl stát nejdéle sloužící hráč na soupisce Galaxy.

Navzdory všem urážkám, které si Gordon kvůli své občas těžkopádné hře musel od příznivců Galaxy vyslechnout, tito lidé vůbec netušili, jak cenný je pro kabinu mužstva. I někteří fanoušci ke konci sezóny pozměnili názor, když si zrekapitulovali Gordonovu celkovou produktivitu. Pět gólů a sedm asistencí na hráče pobírajícího pouhých 72 500 dolarů nebyla žádná ostuda.

Než se David Beckham od bizarního úprku parkovištěm před novináři konečně veřejně vyjádřil k hostování v Miláně, uplynuly celé tři dny. Beckhama ani 19 Entertainment nepotěšilo, že viceprezident milánského AC Adriano

Galliani tuto informaci prozradil evropskému tisku, ve skutečnosti to však mohli vyčítat pouze a jen sami sobě. Terry Byrne mohl bezpochyby počkat až do konce ročníku MLS, než Gallianiho osloví, zda by Milán stál o hostování - pokud se domníval, že vysoký funkcionář evropského klubu bude takovou novinu před žurnalisty držet po pokličkou, pak byl blázen. V 19 Entertainment jako obvykle chtěli mít veškerou komunikaci s veřejností pokud možno ve vlastní režii, a tak místo toho, aby Beckhamovo první vyjádření zveřejnilo CNN či *Los Angeles Times*, jeho manažeři s ním sami natočili v pátek „rozhovor“ a ještě téhož večera jej umístili na internet.

Výhodou bylo, že díky tomuto videu mohla 19 Entertainment vymezit obsah prvních zpravodajských informací, které určují celkový ráz, aniž by Beckham musel odpovídat na nepříjemné otázky novinářů. Mělo to však i nevýhodu. Podobně jako mítinky George W. Bushe, na které byli zváni pouze Bushovi příznivci, i tato nahrávka z dílny 19 Entertainment vzbuzovala dojem, že chce Beckham nejen něco skrývat, ale také že rafinovaná PR mašinérie řídí naprosto všechno, otázkami počínaje a odpověďmi konče. Nevrlým vystupováním a mrtvými očima Beckham připomínal omámené rukojmí na nahrávce pořízené únosci. Soudě dle jeho monotónního hlasu člověk skoro čekal, že řekne: „Mí věznitelé se o mě starají dobře.“

Ze všech nekonfliktních otázek, které mu lidé z 19 Entertainment kladli, byla nejdůležitější ta, zda toto hostování znamená jeho odchod z Galaxy a MLS, a Beckham na ni odvětil jednoznačně: „Ne, neznamená to, že odcházím ze Států,“ dušoval se. „Pořád jsem oddaný své úloze hráče Galaxy. Přišel jsem do Galaxy vyhrávat trofeje, na čemž se nic nemění, a navíc jsem také velmi oddaný úloze vyslance MLS.“ Navlas totéž přislíbil Beckham i druhý den ráno, když promlouval ke spoluhráčům v klubu na HDC. Pozoruhodné na tom bylo, že takto před celým mužstvem promluvil kapitán Galaxy vůbec poprvé od začátku pádu týmu, který začal před více než čtyřmi měsíci.

Teprve poté vyšel Beckham ze šatny do tunelu stadiónu, kde už na něj čekala zhruba šedesátka novinářů z tisku i televize. Za jiných okolností by možná šlo o přátelské setkání. Beckhamovi dva nejmladší synové Romeo a Cruz si v dresech Manchesteru United kopali na betonové podlaze s míčem. Beckham měl ve tváři kyselý výraz, paže založené a jeho šedé tričko spolu s šedými tvárniciemi v pozadí vytvářelo dojem, jako by stál před popravčí četou. První otázka byla zcela přímočará: Bude to váš poslední zápas za Galaxy? „Ne, nebude,“ odvětil Beckham. „To jsem jasně řekl. Pořád jsem Galaxy oddaný, na tom se nic nezměnilo.“

Na oddanosti Galaxy trval Beckham tak zarytě, že už očividně nemělo význam dále jej na toto téma zpovídat, mělo však smysl se zeptat, v čem jeho

hostování v Miláně prospěje právě Galaxy. A tak jsem to udělal. „Hovořil jste o tom, jak je pro každý tým důležité přípravné období. Vy jste kapitánem tohoto týmu, který se nachází v nejtěžší krizi své historie, a pokud všechno klapne, tak přípravu zmeškáte.“

Beckham mi skočil do řeči a s překvapeným výrazem ve tváři se na mě zadíval. „On je teď v nejtěžší krizi?“ podivil se.

„Ano,“ já na to.

Byl to velmi poučný okamžik, jeden z mála Beckhamových nepřipravených činů v tom týdnu, který dával mnohé tušit. Především Beckhamovi skutečně nebylo lhostejné, co si o něm lidé myslí. Ovšem pokud netušil, že takto bídne na tom jeho klub ještě nikdy nebyl, pak skutečně žil v bublině. Za prvních deset let existence se Galaxy pokaždé probíjeli do vyřazovacích bojů, ovšem v posledních třech sezónách v řadě v nich chyběli. Vypadalo to, že si v ročníku 2008 připiše z celé Major League Soccer vůbec nejméně bodů ze všech. Ze sportovního hlediska se Galaxy proměnili v terč posměchu celé americké kopané.

Pokračoval jsem v otázce. „... a budete riskovat případné zranění, jako se vám to stalo na konci angažmá v Madridu. Rozumím, v čem je tento krok přínosný pro vás osobně, ale v čem je přínosný pro Galaxy?“ Beckham se ani nesnažil odpovědět — zopakoval svou frázi, že nechce ztratit čtyři měsíce — a celkově se choval odměřeně i k ostatním novinářům. „Vy pořád kladete negativní otázky,“ vyčetl jednomu, který chtěl vědět, zda si fotbalista myslí, že má na italskou Sérii A formu. Vzhledem k tomu, jak Beckham v druhé polovině roku 2008 ustrnul, to byl naprosto legitimní dotaz. Zatímco v prvních patnácti zápasech Galaxy v sezóně si připsal pět gólů a šest asistencí, ve zbylých patnácti kláních už trefu nepřidal žádnou a pouze čtyřikrát na branku narával. Na konci ročníku se tak právem nevešel do nejlepší ligové jedenáctky. Donovan, jediný hráč Galaxy, který se do této ideální sestavy MLS dostal, zároveň získal trofej pro nejužitečnějšího hráče klubu, cenu za dobročinnost a zlatou kopačku pro nejlepšího střelce. (Beckham vyšel naprázdno.)

Alespoň byl Beckham natolik upřímný, aby přiznal, že se nepotkal právě s nejlepší formou. „Měl jsem výkyvy,“ podotkl na adresu vlastních výkonů v druhé polovině sezóny. „Myslím, že jsem odehrál zápasy dobré i horší. Dali jsme hodně gólů a hodně jich taky inkasovali.“ Z jeho slov se zdálo, že už se těší, až ligová sezóna skončí, on opět zakusí špičkový fotbal v Miláně a v průběhu ročníku 2009 se do Galaxy jako znovuzrozený vrátí. „Netěší mě, že jsme s Galaxy neslavili žádné úspěchy,“ posteskl si Beckham, „těší mě však, že má zatím úspěchy v této zemi náš sport. Ještě víc se však chci těšit ze zisku trofejí“

s Galaxy. V téhle sezóně už to nevyjde. V té příští to musíme napravit a snad i něco vyhrájeme."

Ráno v den posledního zápasu Galaxy v ročníku 2008 halil stadión Home Depot Center neobvyklý příkrov mlhy. Případná metafora pro klub, který zabloudil a který po příchodu Davida Beckhama zahalil mrak zmatků, nejistoty a mocenských bojů. Pomíneme-li ovšem mlhu, probíhalo toto nikterak velkolepé vyvrcholení pro ročník 2008 příznačně. Útok Galaxy dokázal vstřelit dvě branky, přičemž jedna z nich byla pro Landona Donovana už dvacátá v sezóně, což byl rekord jeho kariéry. Obrana hrála otřesně, promrhala brzké vedení a domácí publikum se týmu odměnilo pískotem. Nakonec Galaxy ani nevyhráli, jen proti dalšímu slabému mužstvu, které se také neprobojovalo do play-off, vydřeli remízu 2:2.

Ovšem ať už hráli Galaxy sebehůř, či ať Beckham nemohl sebečastěji přijít na jméno rozhodčím, jedna konstanta toho dne opět platila. Stadión byl vyprodaný, a kdykoli se k míči dostal Beckham, zazníval z hlediště nadšený dívčí vřískot. V 65. minutě se stala zvláštní věc: Galaxy získali tři rohové kopy za sebou. Pokaždé je přiběhl rozehrát Beckham. Pokaždé se rozezněl vřískot, zadržely blesky fotoaparátů a zaburácel rytmický tleskot.

Pokaždé uchvácené publikum vysílalo jasné sdělení: *Jsi hvězda, jsi hvězda, jsi hvězda.*